

Anbefalinger fra Rådet for Socialt Udsatte til forbedring af sundhedstilstanden for uregistrerede migranter

1. Sundhedsloven ændres, så der indføres ret til "nødvendig" sundhedsbehandling og ikke kun akutbehandling

Nødvendig behandling forstås som muligheden for at kunne foretage udredninger og behandlinger, der ikke er akutte, men som er nødvendige for at behandle personens sygdom i tilfælde, hvor der er risiko for, at dennes tilstand forværres uden behandling. Sverige er et eksempel på et land, der giver nødvendig behandling.

2. Der gives mulighed for at tilbyde uregistrerede migranter alkoholbehandling og stofbehandling

Helt centralt for mange hjemløse migranter er muligheden for at komme i behandling for misbrug. Det kan være med til at forbedre muligheden for at komme ud af afhængigheden samt forebygge gentagne akutte indlæggelser ved alkoholforgiftning eller overdosis, akut leversvigt, psykoser m.m. Misbrugsbehandlingen skal kunne ydes tæt på de uregistrerede migranternes opholdssteder.

3. Der gives mulighed for at socialt udsatte uregistrerede hjemløse af sundhedsmæssige årsager kan visiteres til et offentligt støttet overnatningstilbud af længere varighed

Et af de helt store problemer er overnatning. Uden overnatning er det svært at stabilisere sig på et niveau, hvor man kan beslutte sig for eventuel hjemrejse. Derfor skal der åbnes for stabil overnatning til socialt udsatte uregistrerede migranter.

4. Lejrforbuddet afskaffes

Forbuddet har været en stor kilde til stress, fysisk og psykisk udmattelse, søvnmangel og angst. Lejrforbuddet bidrager selvstændigt til at forværre sundhedstilstanden blandt hjemløse migranter.

5. Afklaring af sociale tilbuds ansvar

Ansatte og frivillige i sociale organisationer føler, at de pålægges ansvar for at kontrollere og afklare opholdsgrundlaget blandt dem, der søger hjælp. Det strider mod deres etiske fundament ikke at hjælpe det menneske, der står foran dem og beder om hjælp, og som har behov for hjælp. Der er behov for en afklaring af ansvaret og en sikring af, at de ikke pålægges et myndighedsansvar, der strider mod de sociale organisationers etiske grundlag.